

Sveiks,

Sodien saņēmu Tavu vēstuli kā arī šo divaino paziņojumu no smilšu vecīša. Gribu atkal Tev padomu prasīt, jo man pašam te saprašanas p trūkst. Stāvoklis man ir vairāk kā nepatīkams, jo esmu daudz ko paveicis un vēl vairāk bija veicams. Ka jau redzēji no pagājušās vēstules, ar ta kapteiņa palīdzību man ir izdevies noorganizēt sazināšanās veidu pilnīgi drošu un efektīgu, jo man ir iespējams sarakstīti pa parasto pastu. Esmu savam draugam darījis zināmas mūsu intereses, kā arī norādījis, kur meklēt gākus. Tapat esmu izteicis vēlēšanos sazināties pa gaisu. Citiem vārdiem sakot esmu iedarbinājis kādu digan sarežģītu mehānismu, ko tik vienkārši apturēt nevar ka to vecīt iedomāties. Bez tam es nemaz nedrīkstu visu to apturēt, jo tad jau mani tur sāks uzskatīt par gēķi, jeb domās ka es viņus par tādiem turu.

Galū galā tā jau nav nekāda bērnu spēlīte. Ja jau tiešām ir kādi svarīgi iemesli visu pasākto pārtraukt, tad katrā zinā to man vajadzēja darīt zināmu tāda veidā un formā, lai nekādu pārpratumu nebūtu. Kad pagājušā reizē tikāmies, es vecam izskaidroju ka mans draugs nekur nestrādā, bet atkopjās no Sibīrijā iegūtās tbc. Es viņam jautāju, vai es varu viņam sūtīt zāles un pakas, lai viņš no ta varē dzīvot bez darba un darīt mūsu darbu. To vecais arī akceptēja. un teicās izdevumus segt. Tādā sakarībā arī ziņoju draugam, lai ar darbu nesteidzās un ka līdzekļi būs. Tagad nu jūtos savu draugu pievīlis. No savas iztikas solīto sūtīt nevaru. Ir taču nauda vajadzīga ne tikai dzīvības uzturēšanai, bet arī nepieciešams pabraukāt apkārt, lai kaut ko varētu savākt un noorganizēt. Ja nu es vienu dienu saņem paziņojumu, ka gaisā tur ir viss kārtība un atliek tikai saprasties, tad es esmu ka zivs uz sauszemes, jo nekādu rīku man nav, nedz varu seīt iegādāt. Visu to kopā saņemot pats redzi ka tā ir aršana ar diegiem ar ko es nekādā veidā nevaru samierināties. Vispirms es gribu skaidrību jo esmu idejiski tai lietai pieķēries un nevar mani apturēt kā kādu masīnu. Tapat gribu Tev teikt, ka ja tas tā turpināsies, tad manā rīcība ir līdzekļi, kā atrast manam darbam novērtējumu un atsaucību citur, tepat tuvāk. Māmula ir atveduse jaņas ziņas, kas saliniekiem gauzam svarīgas un viņi man būs gauzam pateicīgi par tām. jo tās ir par kādū viņu darbinieka likteni, ko var par labu griest. Ar šo lietu es varu panākt sakarus un tur ir cilvēki, kam citas lietas ir daudz svarīgākas kā radu rakstu pētīšana. Tas jau ir daudzkārt parādījies.

Tagad gribu dzirdēt īsi un skaidri Tavas domas šajā lietā. Vai Tev nav iespējams noskaidrot, šo izdarību iemeslus? Ja nu viņam tiešām nav kaut kādu iemeslu dēļatbraukt un jāaizceļo uz vairākiem mēnesiem, tad manu prātu gan vajadzēja atstāt kādū vietnieku ar ko es vajadzības gadījumā varu sazināties. Un tāda vajadzība var rasties itin ātri. Ar vārdu sakot no mana viedokļa raugoties ar mani un maniem draugiem apietas ka ar čūku puikām, nemaz nedomājot ka viss tas ir saistīts ar lielu risku.

Tos laudis par kuriem Tu nupat rakstīji, varu likt sameklēt bez liela riska, ja liksu pasveicināt no Tevis, tad jau uzticība un saprašanas būs. Esmu tik sautis un sarakstījis Tev tik daudz kamamulā stāstam nav vairs vietas. Ir skaidrs ka cilvēki tur dara ar lielu dedzību un ticību un man būtu gauzam liels kauns, ja viņi nonakot sakaros ar mani, būtu vilusies.

Gaidu nekavējoties Tavu atbildi.

Stokholma
14.1.57.

Peteris.

Declassified and Approved for Release
by the Central Intelligence Agency
Date: 2005

EXEMPTIONS Section 3(b)
☐ (2)(A) Privacy
☒ (2)(B) Methods/Sources
☒ (2)(C) Foreign Relations

NAZI WAR CRIMES DISCLOSURE ACT

BEST AVAILABLE COPY